

Sygn. akt VIII U 482/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2014 r. w Gdańsku

sprawy **A. H.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania **A. H.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 25 stycznia 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje pozwany organ rentowy do ponownego ustalenia kapitału początkowego ubezpieczonej A. H. przy ustaleniu, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 133,23 %.

/ na oryginale właściwy podpis)

Sygn. akt VIII U 482/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej A. H. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonej wyliczony z 10 lat wyniósł 89,64%. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił wynagrodzenia z lat 1988 – 1996 z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w G. na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk RP-7) albowiem zaświadczenie to zostało sporządzone i podpisane tylko przez osobę, której dotyczy wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona A. H. o jej zmianę poprzez uwzględnienie przy ustalaniu kapitału początkowego wynagrodzenia za lata 1988 – 1996 zgodnie z przedłożonym zaświadczeniem na druku RP – 7. Wskazała, iż z uwagi na brak komórki finansowej w (...) sp. z o.o. w G. zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu pracowników należą do kompetencji dyrektora tej spółki a więc do ubezpieczonej.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Wskazał ponadto, iż brak jest podstaw do uwzględnienia zarobków wskazanych w kserokopiach

kartotek zarobkowych dotyczących wynagrodzenia, bowiem brak jest podpisu i pieczętki osoby sporządzającej oraz potwierdzenia zgodności z oryginałem.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. H. w okresie od 17 października 1988 roku do dnia 16 lutego 1999 roku zatrudniona była w (...) sp. z o.o. w G. początkowo na stanowisku kierownika zaś od 1995 roku na stanowisku dyrektora.

W tym okresie otrzymywała następujące wynagrodzenie roczne:

- w 1988 roku w kwocie 296 750 złotych,
- w 1989 roku w kwocie 4 477 539 złotych,
- w 1990 roku w kwocie 23 379 963 złote,
- w 1991 roku w kwocie 31 147 100 złotych,
- w 1992 roku w kwocie 48 803 700 złotych,
- w 1993 roku w kwocie 51 341 800 złotych,
- w 1994 roku w kwocie 80 733 300 złotych,
- w 1995 roku w kwocie 8 768,40 złotych,
- w 1996 roku w kwocie 9 149,50 złotych.

A. H. będąc zatrudniona na stanowisku dyrektora z racji zajmowanego stanowiska podpisywała wszelkie dokumenty rozliczeniowe dotyczące wynagrodzeń pracowników.

/dowody: świadectwo pracy k. 11 akt ubezpieczeniowych; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 13 akt ubezpieczeniowych; karty wynagrodzeń koperta k. 24; informacja o dochodach k. 18 – 19; PIT k. 20 – 21, 61 – 73; zeznania A. J. (1) k. 38 – 38v; zeznania J. P. k. 38v – 39; dowód z przesłuchania w charakterze strony k. 39 – 39v/

A. H. w dniu 27 grudnia 2012 roku złożyła wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego.

Decyzją z dnia 25 stycznia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej A. H. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonej wyliczony z 10 lat wyniósł 89,64%. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił wynagrodzenia z lat 1988 – 1996 z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w G..

/okoliczności bezsporne/

Wykonując zobowiązanie Sądu organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem zarobków ubezpieczonej z lat 1988 – 1996. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto 10 kolejnych lat od 1986 roku do 1995 roku. W wyniku wyliczenia wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału wzrósł z 89,64% do 133,23%.

/okoliczności bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu rentowego, dokumentacji płacowej ubezpieczonej ze spółki (...) sp. z o.o. za sporny okres oraz przedłożonych przez nią deklaracji podatkowych PIT.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy, w tym w aktach ubezpieczeniowych, których wiarygodność nie była kwestionowana w trakcie postępowania przez żadną ze stron, zatem również Sąd uznał je za miarodajne dla dokonania ustaleń. Przypomnieć bowiem należy, iż organ rentowy nie kwestionował autentyczności przedłożonego przez ubezpieczoną dokumentu RP – 7 a jedynie fakt, iż formularz ten został podpisany przez ubezpieczoną. Wskazać jednakże należy, iż ubezpieczona, będąc zatrudniona na stanowisku dyrektora, podpisywała wszelką dokumentację wychodzącą ze spółki, w której była zatrudniona. Tym samym poza ubezpieczoną nie było osoby umocowanej do podpisania przedłożonego przez nią formularza RP – 7.

Sąd ponadto dał wiarę zeznaniom świadków J. P. oraz A. J. (2), które pracowały w spornym okresie z ubezpieczoną, albowiem zeznania te były spójne i wzajemnie się uzupełniały. Nadto znalazły one odzwierciedlenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym w szczególności w świadectwie pracy ubezpieczonej. Sąd dał również wiarę dowodowi z przesłuchania w charakterze strony albowiem zeznania ubezpieczonej nie tylko były spójne i wzajemnie się uzupełniały z zeznaniami złożonymi przez przesłuchanych w toku postępowania świadków, ale również znalazły odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sądowych oraz aktach rentowych, którym Sąd dał wiarę.

Sąd zważył co następuje:

Odwołania ubezpieczonej A. H. jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 535, poz. 1227 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust. 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6, 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, czyli w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r.

Wysokość kapitału początkowego ustalona przez pozwany organ rentowy została zakwestionowana przez ubezpieczoną w odwołaniu inicjującym przedmiotowe postępowanie. Kwestią sporną w przedmiotowym postępowaniu była wysokość zarobków ubezpieczonej w latach 1988 – 1996 z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w G..

Organ rentowy odmówił uwzględnienia powyższych wynagrodzeń, albowiem zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, które dotyczyło wysokości zarobków ubezpieczonej zostało podpisane przez nią samą.

Wskazać również trzeba, iż zgodnie z przepisami §21 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są dla pracowników – zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. W przypadku braku dokumentacji płacowej lub legitymacji ubezpieczeniowej wysokość zarobków może być potwierdzona na podstawie innej wiarygodnej dokumentacji, którą mogą stanowić dokumenty z akt osobowych pracownika np. umowa o pracę, angaże itp.

Jednakże, zgodnie z ugruntowanym w tym zakresie orzecznictwem, w postępowaniu przed Sądem, także wówczas, gdy przedmiotem sporu jest podstawa wymiaru świadczeń ubezpieczeniowych, fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, a do Sądu należy ocena ich wiarygodności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 18 sierpnia 1993 roku, III Aur 294/93, PS-wkł. 1994/3/6; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku., II UKN 186/97, OSNP 1998/11/342, LEX 32696). W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych w postępowaniu sądowym zgodnie z art. 473 k.p.c. nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i przesłuchania stron.

W ocenie Sądu, ubezpieczona zdołała wykazać ponad wszelką wątpliwość wysokość osiągniętych przez siebie zarobków w spornym okresie. Wysokość jej zarobków została przez nią wykazana poprzez przedłożenie formularza RP – 7, który co prawda został przez nią podpisany, jednakże ubezpieczona pełniąc funkcję dyrektora u swojego pracodawcy, była upoważniona do podpisywania tego typu dokumentacji. Potwierdziły to zeznania przesłuchanych w toku postępowania świadków, które korelowały z zeznaniami złożonymi przez ubezpieczoną, która została przesłuchana w toku postępowania w charakterze strony. W ocenie Sądu nie ma podstaw aby zakwestionować dane zawarte w tym dokumencie. Ponadto wskazać należy, iż dokument ten został sporządzony w oparciu o kartoteki wynagrodzeń i dokumenty kadrowo – płacowe.

Reasumując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego po uwzględnieniu spornych zarobków wzrósł do 133,23%.

Mając powyższe na uwadze, Sąd działając na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami orzekł jak w wyroku.

SSO Elżbieta Trybulec – Czernek